

ת"פ 56248/05/14 - מדינת ישראל נגד סאלם אל עבייאת

בית משפט השלום בראשון לציון

28 יוני 2016

ת"פ 56248-05-14 מדינת ישראל נ' אל
עבייאת(עציר)

56256-05-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
סאלם אל עבייאת
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשם וב"כ עו"ד נגה

גזר דין

רקע.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, שהוצג לבית המשפט ביום 1.7.14, בעבירות כדלקמן:

עבירה של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"),

עבירה של הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין,

עבירה של נהיגה נגד כיוון התנועה, עבירה לפי תקנה 37 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961,

עבירה של חבלה במזיד לרכב עבירה לפי סעיף 413 ה. לחוק העונשין,

עבירה של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש],

עבירה של נהיגת רכב ללא ביטוח עבירה לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970.

ואלה עובדות בהן הודה הנאשם:

בתאריך 25.5.14, בשעה 09:00 או בסמוך לכך, ברחוב גבעת הכורכר בראשון לציון, הבחינו שוטרים אשר נסעו בניידת שיטור משולב (להלן- הניידת) ברכב מסוג מאזדה מ.ר 54-269-27 (להלן- "הרכב") נהוג על ידי הנאשם אשר עורר את חשדם. בעוד השוטרים נוסעים בעקבות הרכב, פתח הנאשם בנסיעה מהירה תוך שהוא פונה לרחוב משה לרר בראשון לציון ונוסע כנגד כיוון התנועה כשהוא מאלץ רכבים אשר הגיעו ממול לסטות לשוליים. הנאשם עצר את הרכב ומתוכו נמלטו בריצה שלושה אחרים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה. הנאשם המשיך בנסיעה ונהג ברכב תוך שהוא עולה על מדרכה סמוכה ומסכן רכב אשר הגיע בנסיעה מולו. אז עצר הנאשם את הרכב בשנית בפתאומיות ומהרכב נמלטו בריצה שני אחרים נוספים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה. השוטרים אשר ירדו מהניידת ניסו לעצור את הנאשם, אך זה המשיך בנסיעתו והשוטרים בעקבותיו. בנסיונות המתוארות, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה תוך שמזגזג בין רכבים, נוסע על שולי הכביש וחותר רכבים מימין ומשמאל, בעוד הניידת דולקת בעקבותיו באורות כחולים מהבהבים וכורזת לו לעצור. בהמשך, הגיע הנאשם לצומת בית עובד המרומזר ורכבים אחרים מנעו המשך נסיעתו ברכב. אז ניסה הנאשם לפלס דרכו בין הרכבים ולעבור את הצומת, בעוד הניידת חסמה את נתיב נסיעתו מלפנים. בנסיונות אלה, ניסה השוטר מנדפרו משה (להלן- "השוטר משה") לבצע מעצר כנגד הנאשם אשר סירב לכבות את המנוע וניסה להמשיך בנסיעה עד שפגע בצדה השמאלי האחורי של הניידת וגרם לנזק בשווי של 2,150 ₪. השוטר משה השתמש כנגד הנאשם במכשיר הטייזר, אך הנאשם המשיך בסירובו לכבות את המנוע ושלף את החיצים מכתפו. אז השתמש השוטר משה בשנית במכשיר הטייזר והנאשם נענה לבקשתו לעזוב את הרכב. משניסה השוטר משה לבצע מעצרו של הנאשם, הנאשם סירב להעביר ידיו לאחור.

במסגרת הסדר הטיעון, כאמור לעיל, הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש. התביעה הצהירה כי עמדתה היא לעונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה בפועל וכן עונשים נלווים. על פי ההסדר הופנה הנאשם לשירות המבחן. הנאשם מבחינתו ביקש להפנותו בשלב הזה לממונה על עבודות שירות בשב"ס על מנת לבחון ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

ביום 9.5.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ערך לנאשם שלושה תסקירים. מתוך התסקיר הראשון מיום 9.11.15, עולה כי הנאשם בן 33, תושב רהט, נשוי ואב לשמונה ילדים קטינים, סיים חמש שנות לימוד, ואשר באותה העת ריצה מאסר בגין ביצוע של עבירת סמים. עוד צוין כי הנאשם סובל מהפרעת חרדה והוא מטופל בכלא ומחוצה לו. שירות המבחן ציין כי הנאשם הודה בחלק מעובדות כתב האישום והכחיש את חלקן בניגוד להודאה שמסר ואשר ייחסה להנחיית בא כוחו. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע לנאשם וכי בהקשר המשפחתי והתעסוקתי הנאשם מגלה מיקוד פנימי ודאגה כנה לאשתו ולילדיו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם מוטיבציה לשינוי התנהגותו אך המדובר במוטיבציה ראשונית בלבד, כי הנאשם מתקשה בלקיחת אחריות ומפחית מחומרת העבירות, וכי נעדר יציבות תעסוקתית. לנוכח התרשמות זו נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית או אחרת בעניינו של הנאשם.

בדין שהתקיים לפני ביום 10.11.15 ביקש הנאשם לקבל תסקיר משלים. התביעה התנגדה ובהחלטתי מאותו יום קיבלתי בקשת הנאשם בין היתר על מנת לברר האם אכן, כפי העולה מהתסקיר לא נטל הנאשם אחריות מלאה על עובדות כתב האישום. מתוך התסקיר השני, מיום 28.12.15, עולה כי בשיחה עם שירות המבחן הודה הנאשם באופן מלא בעובדות כתב האישום, סיפר כי חמשת האנשים שנמלטו מרכבו היו שוהים בלתי חוקיים ובאשר לנזק לרכב המשטרתי הודה באופן מילולי בלבד. הנאשם מסר כי שוחרר ממאסר וכי עובד בחנות לחומרי בניין. שירות המבחן שב והתרשם כי ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע לנאשם וכי המוטיבציה שהביע הנאשם לנתק קשר עם חברה שולית היתה כנה. שירות המבחן הפנה את הנאשם לסדנת הכנה לטיפול וביקש על כן לדחות מועד הגשת התסקיר המשלים.

בתסקיר השלישי בעניינו של הנאשם, מיום 20.1.16, דווח כי הנאשם שיתף פעולה בסדנת הכנה לטיפול וגילה מוטיבציה לניהול אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם כי רצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי כנה והנאשם הביע מחויבות לעמוד בדרישות התוכנית הטיפולית שתבנה עבורו. לנוכח האמור, בא שירות המבחן בהמלצה להשית על הנאשם צו מבחן במשך שנה במסגרתו ימשיך הנאשם בטיפול פרטני וקבוצתי ברשות לשיקום האסיר, וכן יידרש לבדיקות מעקב לאיתור שרידי סם. כמו כן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

הדין לטיעוני הצדדים לעונש נדחה משום שהנאשם השתחרר סמוך לאותה עת ממאסר והיה מקום לבחון השתלבותו התעסוקתית. בדין שהתקיים לפני ביום 9.5.16 טענו הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9-20 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל במסגרת המתחם, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. בטיעוניה הדגישה את החומרה שבמעשי הנאשם המתבטאת באירוע המתמשך, ברצף העבירות ובפגיעה בערכים המוגנים שהם ביטחון הציבור, שמירה על כבוד רשויות החוק וקניין המדינה. כמו כן ציינה כי לנאשם עבר פלילי בגינו אף ריצה מאסרים ואף על פי כן אינו מורתע מאימת הדין ומזלזל ברשויות החוק, תוך שאינו נוטל אחריות מלאה למעשיו. על כן עתרה לענישה מוחשית ומרתיעה.

בא כוח הנאשם טען כי התסקיר בעניינו של הנאשם חיובי וביקש לאמץ ההמלצה שבו. כמו כן טען כי הנאשם הינו אב לשמונה ילדים קטנים והוא המפרנס היחידי של משפחתו, כי האירוע אירע לפני כשנתיים וכי הנאשם נבהל מניידת המשטרה, ובהמשך נחבל ואושפז בבית חולים. עוד טען כי הנאשם נרתם להליך טיפולי וכי יש להתחשב בכך, ובכך שעבודתו היא בהסעות והוא זקוק לרישיון נהיגה.

דין והכרעה.

בבואי להכריע במחלוקת שבין הצדדים המביעה פער משמעותי בגישת הצדדים לעונש מצאתי תחילה להתייחס למתחם העונש ההולם. אין ספק כי מעשיו של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בכתב האישום הינם חמורים. יחד עם זאת, יש לבחון מתחם העונש על פי המעשים ולא דווקא על פי הנסיבות שאינן קשורות למעשים, לרבות ובמיוחד עברו הפלילי של הנאשם. המעשים שבכתב האישום בעיקרם הם עבירות נהיגה חמורות. הנאשם, מנימוקים השמורים עמו ואשר לא באו בגדרי עובדות כתב האישום ביצע עבירות התנועה משום רצונו להימלט מפני השוטרים. מעבר לכך כתב האישום אינו מגלה עבירות נלוות אחרות, מלבד הכשלת השוטר שהיא חלק בלתי נפרד ממסכת עבירות התנועה שביצע הנאשם. נראה לי כי מתחם העונש ההולם יכול ויחל ממאסר על תנאי עד כדי מאסר בפועל לחודשים מספר.

יחד עם זאת, לצורך העניין אני שולל עמדת התביעה כי בנהיגה המסוכנת של רכבו סיכן הנאשם עוברים ושבים בדרך, באופן שיש מקום לקבוע מתחם עונש שתחילתו ממאסר לתקופה מסוימת שיש כי תרוצה בעבודות שירות.

אלא שבעניין שלפני מצאתי לקבל המלצת שירות המבחן ולהימנע מלגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל אלא מאסר על תנאי. הבסיס לקביעתי זו נעוץ בשיקולי השיקום העולים מתוך התסקיר. אני מקבל המלצת שירות המבחן שבמקרה זה יש להעדיף שיקולי השיקום על פני ההחמרה בדין בגזירת עונש מאסר בפועל. התלבטתי שמא ראוי במקרה זה לגזור על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. אלא שנראה לי כי יש ממש בהמלצת שירות המבחן, שבמקרהו של הנאשם יש לתת לנאשם הזדמנות להראות כי רצונו להשתלב בתהליך הטיפול בו הוא מצוי, תהליך המלווה על ידי רשות שיקום האסיר. נראה לי כי השמת הנאשם בשיקום שירות המבחן, תוך בחינה ומעקב אחר התהליך השיקומי החיובי שאותו עובר הנאשם היא הדרך הנכונה וההולמת לסיים ההליך שלפני. יש לשים אל לב, שמדובר באדם, שחי חייו בשולי החברה, ריצה עונש מאסר ממושך, וזו הפעם הראשונה, כך לפי התרשמות שירות המבחן, שהוא מבקש ליתן לו הזדמנות להוכיח כי שינה מאורחות חייו השליליים עד היום. יש ולעיתים, ההליך המשפטי ייתן לנאשם הזדמנות להוכיח כי פניו לעבר שיקום. יש ולעיתים ייבחן הנאשם, אם יצליח בדרך השיקומית, שההליך המשפטי מהווה מנוף לכך, הרווח יהיה של כולם לרבות הציבור, ואם ייכשל ממילא מצוי הוא במבחן, ויוחמר עמו הדין.

אשר על כן, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע, למעט עבירה של נהיגת רכב ללא ביטוח.

קנס בסך 500 ש"ח או שבוע מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.8.16

כך שהנאשם או מי מטעמו הפקידו סכום כסף בגין ערובה לשחרורו הרי הקנס ישולם מתוך ההפקדות והיתרה אם תהא כזו תועבר לידי האדם שהפקיד ההפקדה.

אני מחייב את הנאשם להיות בפיקוח שרות המבחן למשך שנה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי